

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0145 van 4 november 2014
in de zaak 1314/0510/SA/3/0473

In zake: de vzw **OOSTENDSE OOSTEROEVER**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle VERMEIRE
kantoor houdende te 8400 Oostende, Gentstraat 12
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer Pieter DEWULF

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de nv **VLAAMSE VISVEILING**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Katia BOUVE
kantoor houdende te 8420 De Haan, Mezenlaan 9
waar woonplaats wordt gekozen

2. het college van burgemeester en schepenen van de **stad**
OOSTENDE

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Laurent PROOT
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 18 april 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 13 maart 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van de tweede tussenkomen partij van 14 oktober 2013 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de eerste tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder dezelfde voorwaarden als opgelegd in het besluit van de tweede tussenkomen

partij voor het slopen van de pakhuizen en visveiling, mits uitsluiting van de sloop van het zogenaamde "Sprotkot".

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 8400 Oostende, Vismijnlaan 1 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie D, nummers 0832G, 0832K, 0832T en 0835R.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 29 juli 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lore MELS die loco advocaat Veerle VERMEIRE verschijnt voor de verzoekende partij, de heer Pieter DEWULF die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Katia BOUVE die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij en advocaat Lies DU GARDEIN die loco advocaat Laurent PROOT verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

1.

De nv VLAAMSE VISVEILING verzoekt met een aangetekende brief van 3 juli 2014 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 8 juli 2014 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

2.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad OOSTENDE verzoekt met een aangetekende brief van 4 juli 2014 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 8 juli 2014 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 3 juni 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij bij de tweede tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het slopen van de pakhuizen en visveiling”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 26 januari 1977 vastgestelde gewestplan ‘Oostende-Middenkust’, gelegen in gebied voor milieubelastende industrie. De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening Zeehavengebied Oostende’, vastgesteld met een besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2013, binnen een gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven.

De percelen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed brengt op 5 juli 2013 een ongunstig advies uit.

Het Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust, afdeling Kust brengt op 10 juli 2013 een gunstig advies uit.

Het AG Haven Oostende brengt op 10 juli 2013 een gunstig advies uit.

De tweede tussenkomende partij verleent op 24 oktober 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij en motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

TOETSING AAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag betreft de sloop van 2 rijen pakhuizen en van het visveilinggebouw. De vismijn is een gebieuenblok met kleine en grote pakhuizen bestaande uit 2 bouwlagen. Het Sprotkot wordt niet gesloopt.

De sloop is de eerste stap in de ontwikkeling van een visserijcluster op de site van de vismijn.

De bestaande gebouwen die omwille van hun structuur, bouwfysische toestand en of positie op de site niet kunnen worden ingepast in dit nieuw visserijcentrum, zullen gesloopt worden.

Eerder werd reeds fase 1A, de sloop van een deel van de haringhal, goedgekeurd. De meeste pakhuizen worden niet gebruikt en zijn in een slechte fysische staat, o.a. betonrot van de draagstructuur en verregaande houtrot van het schrijnwerk (zie erfgoednota).

De huidige functionele toestand van de gebouwen van de Oostendse vismijn laat niet toe om een economisch rendabele strategie te realiseren noch de toekomst van de visserij, de lokale tewerkstelling, de handel en visverwerking in Oostende veilig te stellen. Er is o.a. de verplichting en de noodzakelijkheid, omwille van logistieke redenen (laden en lossen), om een kade van 10m breedte ter beschikking te hebben.

Om dit te realiseren moet de vissershaveninfrastructuur en de gebouwen op een zodanige manier worden geconcipeerd dat een efficiënte logistieke behandeling van de productflow wordt gerealiseerd en dat de koude keten van het primaire product gerespecteerd wordt bij alle behandelingen ten einde te voldoen aan alle geldende wetgevingen en reglementeringen inzake voedselveiligheid.

Om deze strategie te vervullen wordt overgegaan tot de uitbouw van een nieuw visserijcentrum met als motor een moderne vismijn en een aansluitende cluster van

bedrijven met diverse visserij- en watergebonden activiteiten. Deze omvatten onder andere rederspakhuisen, visateliers voor vishandel en verwerking, onderhouds- en toeleveringsbedrijven voor schepen en dienstverlenende bedrijven.

De aanvrager heeft hiertoe een overeenkomst gesloten met de stad Oostende betreffende de exploitatie van de vismijn van Oostende. Anderzijds werd een erfpacht tegenover het Vlaams Gewest gesloten om dit te realiseren.

Het geheel van de Oostendse vismijn is opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed en wordt hierin als volgt omschreven:

(...)

Door de ontwerper en de aanvrager werd een masterplan ontwikkeld om een economisch rendabel en moderne vismijn te ontwikkelen. Er werd onderzocht welke elementen van de bestaande vismijnsite kunnen worden behouden. Omwille van logistieke activiteiten, noodzakelijke laadkades, parking en het uitgewerkt mobiliteitsplan wordt vooropgesteld dat de gebouwen (VLIZ en pakhuisen) in de Vismijnlaan en de Wanderlaarkaai volledig afgebroken worden. De huidige kadebreedtes (3 meter) voldoen niet en moeten op minimum 10 meter worden gebracht. Deze kadebreedte is noodzakelijk:

- 1) omwille van logistieke redenen voor het lossen van de aangevoerde vis en het laden van visserstuig: noodzakelijk manoeuvreer- en stapelruimte om efficiënt te kunnen werken, zowel voor de vissers als voor de veiling
- 2) om te voorzien in het noodzakelijk en regelmatig onderhoud van het vissersvaartuig, meer specifiek om de bokken te vieren (lengte 10 meter): zie vissershaven in Zeebrugge (15 meter) en in Nederlandse Vissershavens
- 3) Voor het onderhoud van de kades door de overheid

De nieuwe industriële loodsen zijn op basis van een modulair concept, met voldoende hoogte voor technische voorzieningen en installaties, wat in de huidige gebouwen niet te realiseren valt.

De huidige bouwfysische toestand van de te slopen gebouwen vervat in deze aanvraag is slecht en wat betreft de haringhal plaatselijk zelfs zeer slecht.

Aangezien uit het masterplan en voorontwerp duidelijk blijkt dat het behoud van de haringhal en de vismijnloodsen op de huidige positie en met de huidige structuur naar de toekomst onmogelijk is, wordt de sloop van deze delen toegestaan.

Voor de gebouwen in exploitatie, waarvoor nog geen alternatief gevonden werd wordt de sloop best uitgesteld tot een valabel alternatief bestaat. De huidige economische activiteit draagt bij tot de levendigheid van de site.

Verder onderzoek tijdens de sloop is noodzakelijk om zicht te krijgen naar de specifiek waardevolle elementen van de site en eventuele integratie in de nieuwbouw. Uit de visualisaties blijkt de optie om de voorgevel van de vismijn richting sprotkot te bewaren. Ook de betonnen overkapping van de binnenstraat van de vismijn zou kunnen geïntegreerd worden in de nieuwbouw, daarom wordt een selectieve sloop aangeraden en dit in overleg met de dienst Stedenbouw naar aanleiding van de verdere uitwerking van de nieuwbouwplannen. De huidige visualisaties zijn volumestudies die de functionele organisatie van de site en de gebouwen weergeeft, doch architecturaal dienen de gebouwen op veel hoger niveau gebracht worden aangezien de nieuwe vismijn een even beeldbepalende functie zal krijgen zowel vanuit de binnenstad (Visserskaai) als vanop de Oosteroever (Hendrik Baelskaai). De nieuwe vismijn zal dan ook van zeer hoge architecturale kwaliteit moeten zijn om deze rol te kunnen spelen. Het slopen van een erfgoedgedeelte is enkel onder deze voorwaarde te verantwoorden.

Het niet bindend advies van Onroerend Erfgoed is ongunstig, doch om bovenstaande argumenten kan hiervan worden afgeweken.

De goede plaatselijke ruimtelijke ordening wordt niet in het gedrang gebracht.

...

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 6 december 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 30 januari 2014 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

Het is onaanvaardbaar dat een aanvraag tot sloop losgekoppeld wordt van de aanvraag voor het nieuwbouwproject. Een dergelijke aanpak kan een langdurige kaalslag tot gevolg hebben. Bovendien heeft men geen enkele garantie m.b.t. de kwaliteit van een mogelijk nieuw project.

Bij het beoordelen van een sloopaanvraag van een pand dat opgenomen is in de inventaris van het bouwkundig erfgoed is het belangrijk dat men het verlies van een deel van het waardevolle patrimonium kan afwegen t.o.v. de kwaliteit van een mogelijk nieuw project. Dit is in voorliggende aanvraag niet mogelijk. Gezien de beeldbepalende ligging, moet men trouwens des te voorzichtiger zijn en is de kwaliteit van een mogelijke nieuwbouw cruciaal.

Het toch vergunnen van de sloop, zonder dat men enige garantie heeft m.b.t. de kwaliteit van het toekomstige project, is in strijd met de goede ruimtelijke ordening.

...”

Na de hoorzitting van 4 februari 2014 beslist de verwerende partij op 13 maart 2014 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder dezelfde voorwaarden als opgelegd in het besluit van de tweede tussenkomende partij voor het slopen van de pakhuizen en visveiling, mits uitsluiting van de sloop van het zogenaamde “Sprotkot”. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Het 'masterplan', waarnaar verwezen wordt in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, is volgens de PSA summier, waardoor men momenteel geen garantie zou hebben dat er een kwalitatieve invulling van de site bekomen zal worden.

De PSA stelt vervolgens:

(...)

De deputatie kan zich doorgaans vinden in deze aanpak: sloop zonder zicht op wat er komt is in de regel niet aangewezen. Een langdurige kaalslag is ruimtelijk zelden aangewezen. In voorliggend geval is deze vrees echter niet gegrond.

Vooreerst heeft de minister-president van de Vlaamse Regering in het Vlaams Parlement als antwoord op een parlementaire vraag uitdrukkelijk bevestigd dat de nieuwe vismijn er komt. Van een langdurige kaalslag is dus geen sprake. De site van het VLIZ verhuist en komt bij de erfpacht.

Bovendien stelde het college van burgemeester en schepenen in zijn vergunningsbesluit soortgelijke vragen als de PSA: (...)Het mag dan ook duidelijk zijn dat het college streng zal waken over de architecturale kwaliteit van de nieuwe vismijn. Dit is ook de logica zelfe op deze strategische locatie voor de stad.

Nu al een deel van de sloop van de haringhal werd verleend en uitvoerbaar geworden is

vermits geen beroep werd ingesteld tegen deze sloopvergunning van 5 augustus 2013, en in alle redelijkheid mag verwacht - worden dat de betrokken overheden zullen waken over de architecturale kwaliteit van het nieuwe gebouw, kan de vergunning verleend worden met uitzondering van de sloop van het zogenaamde Sprotkot. Dit onderdeel is beeldbepalend voor de site en kan een baken zijn voor toekomstige ontwerpen. Hoewel de sloop daarvan op de plannen niet wordt voorzien, zijn andere stukken uit het dossier daar minder duidelijk over. Zoals de PSA terecht aanhaalt is er in de berekening van de af te breken oppervlaktes en volumes Immers sprake van "af te breken sprotmijn". Om daarover alle misverstanden te vermijden, wordt de sloop van het Sprotkot dan ook expliciet uitgesloten.

4D CONCLUSIE

De vergunning kan worden verleend onder dezelfde voorwaarden als opgelegd in het besluit van college van burgemeester en schepenen en mits uitsluiting van de sloop van het zogenaamde Sprotkot.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende en de tweede tussenkomende partij betwisten het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de verwerende en de tweede tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

" ...

De onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing zal de verzoekende partij en haar leden wiens collectieve belangen zij behartigt, een ernstig en moeilijk te herstellen

nadeel berokkenen.

Immers, indien de bestreden beslissing ten uitvoer wordt gelegd, dreigt niet alleen de visserij maar ook het vismijncomplex zelf in Oostende definitief te verdwijnen, net zoals de VLV recent reeds de haringhallen heeft gesloopt.

Door de sloop van de vismijn wordt het onmogelijk om nog langer vis aan te voeren in Oostende en zal deze trafiek naar de Zeebrugse visveiling verplaatst worden. De leden van de verzoekende partij die in de visserijsector en aanverwante sectoren zoals scheepsherstellingen, scheepselektriciteit en toeleveringsbedrijven, actief zijn, zullen hetzij een aanzienlijke omzetsdaling kennen, hetzij aanzienlijke meerinspanningen moeten leveren om de bedrijvigheid die zich naar Zeebrugge zal verplaatsen, te volgen. Zij zullen niet alleen meerkosten moeten dragen voor bijv. verplaatsingen, doch ook veel meer nutteloze tijd moeten besteden aan verplaatsingen tussen Oostende en Zeebrugge. Generaties van reders en matrozen zullen geen toekomst meer zien in de Oostendse visserij en zich noodgedwongen moeten omscholen teneinde een andere professionele activiteit in Oostende te kunnen ontwikkelen waar de arbeidskansen nu reeds zeer beperkt zijn. Doordat de VLV nog steeds geen bouwaanvraag voor een nieuwe vismijn heeft ingediend, zullen er nog jaren verstrijken alvorens een nieuwe vismijn in Oostende in gebruik zal kunnen genomen worden (ervan uitgaande dat de VLV ook daadwerkelijk nog een nieuw vismijngebouw zal optrekken). Eénmaal de nieuwe vismijn in Oostende een feit zal zijn, valt het te betwijfelen dat de bedrijvigheid die naar Zeebrugge verplaatst diende te worden, zich terug in Oostende zal komen vestigen. De visserij met haar eigen economische dynamiek, cultuur, dialect zal verworden tot een folklore zonder betekenisvolle economische waarde die hoogstens nog de toeristen in het zomerseizoen zal animeren zoals de garnaalkruiers in Oostduinkerke.

De sloop van de vismijn zal een beeldbepalend, historisch en architecturaal kwaliteitsvol gebouw met hoge locuswaarde onherroepelijk doen verdwijnen waardoor er op de vismijnsite, op het Sprotkot na, alleen nog maar een kale vlakte zal overblijven. Deze kaalslag dreigt een ernstige negatieve impact op de visuele beleving van deze unieke maritieme site teweeg te brengen. Er bestaan geen concrete nieuwbouwplannen; zelfs indien een aanvraag voor een nieuwbouw wordt ingediend, zal de vergunningsprocedure van de nieuwbouw lange tijd in beslag nemen, zeker indien de architecturale invulling niet afdoende bevonden wordt, en tenslotte zal ook de bouw zelf enige tijd in beslag nemen. De kaalslag die zal aangericht worden, zal dus gedurende lange tijd een desolate, stedenbouwkundig ledige indruk laten die ernstige visuele hinder zal opleveren voor de leden van de verzoekende partij die op de Oosteroever wonen of er professioneel actief zijn. De sloop van dit beeldbepalend erfgoedpand leidt tot een aantasting van het landschap, een verdere stedenbouwkundige verschraling in een stadsdeel dat nu reeds overgeleverd wordt aan de architecturaal banale appartementsbouw van bouwpromotoren. De visuele en ruimtelijke beleving van de vismijnsite zal door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dan ook ernstig en onherroepelijk verstoord worden voor de leden van de verzoekende partij.

De verzoekende partij zelf heeft als statutaire doelstelling zich in te spannen voor het behoud van het maritieme karakter van de Oostendse haven en omliggende site, het behoud van de typische haven-, water- en visserijgebonden activiteiten evenals het erfgoed, waaronder het bouwkundig erfgoed, op deze site. De verwerende partij heeft tal van activiteiten georganiseerd die erop gericht waren dit maritiem karakter, en de visserij op de vismijnsite in het bijzonder, bij de Oostendenaars en de beleidsmakers te promoten en te ondersteunen.

De statutaire doelstellingen van de verwerende partij worden dan ook op ernstige wijze geschaad en bedreigd, mede gelet op de omvang (het grootste deel van het gebouwencomplex op de vismijnsite) en de impact (een enorme lege vlakte die zal achterblijven) van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De bewerkstelling van het statutair doel van de verwerende partij komt met deze aanzienlijke aantasting van het maritieme karakter van de Oosteroever die de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal teweeg brengen, ernstig in het gedrang. Zo zal zij bijv. geen erfgoedwandelingen meer op de vismijnsite kunnen organiseren vermits op het kleine sprotkot na alle erfgoed er zal verdwenen zijn.

*De sloop van de vismijn dreigt dus niet alleen een ernstig nadeel te berokken aan de leden van de verzoekende partij en de verzoekende partij; dit nadeel is bovendien moeilijk te herstellen. Er is immers geen dienstig herstel mogelijk in geval van een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing. De geleverde meerinspanningen ingevolge het verplaatsen van de visserijtrafiek naar Zeebrugge, de onzekere omschakeling naar andere winstgevende activiteiten op de Oosteroever, de moeizame omscholing, de hiermee gepaard gaande stress en onzekerheid in een streek die nu reeds gekenmerkt wordt door hoge werkloosheidscijfers, de aantasting van de visuele en ruimtelijke beleving van de vismijnsite, de teloorgang van de visserij-, haven- en watergebonden activiteiten en de afbraak van het erfgoed op de vismijnsite kunnen onmogelijk hersteld worden.
...*

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

*Opdat verzoekende partij zich zou kunnen beroepen op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dient **duidelijk en concreet** te worden aangegeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij **ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit** ondergaat of dreigt te ondergaan.*

De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt. (RVVb, 3 oktober 2012, nr. 5/2012/0208)

Verzoekende partij stelt dat niet alleen de visserij maar ook het vismijncomplex zelf in Oostende definitief dreigt te verdwijnen indien de bestreden beslissing ten uitvoer wordt gelegd.

Verwerende partij stelt vast dat verzoekende partij uitgaat van een aantal hypothesen die geenszins' gebaseerd zijn op feiten. Vooreerst dwaalt verzoekende partij wanneer zij stelt dat door de sloop van de vismijn het onmogelijk wordt om nog langer vis aan te voeren naar Oostende. In één adem trekt verzoekende partij ook de totaal uit de lucht gegrepen conclusie dat de visstrafiek naar de Zeebrugse visveiling verplaatst zal worden. Dit is absurd en staat zelfs haaks op wat de aanvraag beoogt. Verzoekende partijen gaan volledig voorbij aan wat het bestreden besluit daarover stelt (en wat ook al door het

college van burgemeester en schepenen werd opgemerkt in de vergunning in eerste aanleg): (...)

Dat verzoekende partijen volledig blind blijft voor deze uitgebreide argumentatie - waaruit duidelijk het belang voor de Oostendse visserij blijkt - is onbegrijpelijk, maar wordt lachwekkend waar zij daarentegen stellen dat de visserij tot een folklore zal worden "die hoogstens nog de toeristen in het zomerseizoen zal animeren zoals de garnaalkruiers in Oostduinkerke". Dergelijke slogans kunnen misschien een ludieke actie opleuken, maar kan hier niet ernstig genomen worden nu het bestreden besluit het belang van de aanvraag voor de visserij in Oostende uitgebreid heeft beschreven.

Verder stelt verzoekende partij "dat de sloop van de vismijn een beeldbepalend, historisch en architecturaal kwaliteitsvol gebouw met hoge locuswaarde onherroepelijk zal doen verdwijnen, waardoor er op de site, op het sprotkot na, alleen nog een kale vlakte zal overblijven". Opnieuw vertrekt verzoekende partij van hypothesen die geenszins stroken met de realiteit. Ook hier blijft verzoekende partij volledig blind voor wat het bestreden besluit daarover stelt! Dit klemmt des te meer, omdat verwerende partij duidelijk en uitgebreid aangeeft waarom zij zich niet kan aansluiten bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar (PSA) ter zake: (...)

Van enig MTHEN is absoluut geen sprake.

...

3.

De eerste tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

" ...

De verzoekende partij steunt haar argumentatie met betrekking tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voornamelijk op de veronderstelling dat het uitvoeren van een bestreden beslissing een definitieve teloorgang en einde betekent van visveiling in Oostende, waardoor alle trafiek naar de Zeebrugse veiling zal moeten verplaatst worden. Tussenkomende partij wenst hier uitdrukkelijk naar de feitenuiteenzetting te verwijzen. Uit deze uiteenzetting blijkt dat het absoluut zeker is dat het slopen van de oude gebouwen de eerste fase is van het realiseren van een project dat nieuw leven moet blazen in de Oostendse visveiling. Het omgekeerde van wat verzoekende partij beweert is dus het geval.

Niet het einde, maar een nieuw begin. De meeste pakhuizen staan momenteel leeg. Het beschouwen van de pakhuizen en de gebouwen als erfgoed en het alsdusdanig aanwenden ervan voor culturele activiteiten mag dan wel een lovenswaardig doel zijn, maar het helpt de visindustrie niet vooruit.

*De oude gebouwen mogen dan wel van respectabele leeftijd zijn, maar ook dat heeft zijn keerzijde want de gebouwen zijn aangetast door **betonrot**.*

(...)

De aantasting door betonrot is bijzonder ernstig en nefast voor de gebouwen, waardoor het verder behoud en instandhouding van die gebouwen zelfs geen optie meer kan zijn. Het is alom aanwezig hetgeen bewezen wordt door het document 'erfgoedtoets', dat een onderdeel uitmaakt van de aanvraag.

Bovendien moet de vismijn voldoen aan de sanitaire- en voedselveiligheidsnormen van EU en FAVV, hetgeen in de bestaande gebouwen onmogelijk te realiseren is.

Bovendien dient een exploitierbare vismijn gepaard te gaan met een ander concept van inplanting van de gebouwen, een ander concept aan de kaden, een ander concept "tout court". Niet onbelangrijk hierbij is te vermelden dat de interne produktflow en de logistieke activiteiten van de distributie zeer bepalend zijn voor een efficiënte werking van de visveiling en de groothandel.

Dit komt ruimschoots aan bod in tal van documenten, waaronder de bestreden beslissing en de beslissing genomen in eerste administratieve aanleg.

Deze twee realiteiten kunnen niet anders dan doen besluiten in de richting van slopen en nieuwbouw.

Dat verzoekende partij een grote fan is van het verder behoud van de oude gebouwen is welbekend, maar een fan is vaak ziende blind en verzoekende partij is alleszins blind voor de twee realiteiten die een behoud van het oude onmogelijk maken : een intrinsiek gebrek aan de gebouwen (betonrot) en een opstelling en concept van de oude gebouwen en kaden die niet kan aangepast worden aan de noodwendigheden voor een hedendaagse exploitierbare vismijn.

2/

Het is verzoekende partij zelf die een hetze en twijfel heeft doen ontstaan of er na de sloop nog wel een Oostendse visveiling zou bestaan. Die hetze heeft zelfs meerdere malen zijn weerklink gevonden in het Vlaams Parlement. Hiervoor werd reeds de parlementaire vraag van september 2013 geciteerd. Even interessant voor de kennis van het dossier is de vraag om uitleg van februari 2014.

(...)

Het geciteerde bevestigt wat tussenkomende partij reeds heeft uiteengezet en met name dat verzoekende partij in haar argumentatie uitgaat van de foutieve veronderstelling dat het slopen van de gebouwen zal leiden tot een definitieve kaalslag en het einde van de visveiling in Oostende. Maar zoals uit het citaat duidelijk blijkt kan het nieuw leven inblazen in de Oostendse visveiling niet zonder de sloop van de oude gebouwen.

Tussenkomende partij kan met het uitvoeren van de bestreden beslissing aanvatten met de eerste fase van het project en intussen wordt verder gewerkt aan de volgende fasen, zodat er niet nog meer tijd verloren gaat. Van zodra er een beslissing is genomen met betrekking tot de gebouwen van het VLIZ staat er niets meer in de weg om een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in te dienen.

3/

De zogenaamde kaalslag is sowieso tijdelijk en kan derhalve bezwaarlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaken. De kaalslag zal immers worden hersteld bij het realiseren van de volgende fasen van het project, waaromtrent de tussenkomende partij niet zomaar engagementen heeft aangegaan, maar daadwerkelijk contractueel is toe verbonden, met tijdslimieten en boeten bij vertraging. Tussenkomende partij heeft dus allerminst belang bij vertragingen van het realiseren van het project. Het is dus allerminst ernstig om aan te nemen dat tussenkomende partij een oorzaak is of wil zijn van vertragingen.

4/

Voor zover de verzoekende partij zogenaamde moeilijk te herstellen ernstige nadelen aanhaalt van enkele van haar individuele leden, kunnen deze niet in aanmerking

genomen worden als zijnde een moeilijk te herstellen ernstig nadeel van de verzoekende partij, die slechts kan opkomen voor een collectief belang en niet voor een belangen van individuele leden.

Bovendien steunt de argumentatie van verzoekende partij dienaangaande op de foutieve veronderstelling dat de Oostendse visveiling zal verdwijnen door de bestreden beslissing, hetgeen op uitputtende wijze en op gefundeerde wijze reeds is weerlegd.

5/

De werkelijkheid is dat bij de verzoekende partij het schoentje wringt omdat de oude gebouwen zullen verdwijnen. Anders dan de Vlaamse minister bevoegd voor monumentenbescherming, ziet de verzoekende partij daarin een zodanige waarde dat die gebouwen koste wat kost moeten behouden blijven. Tussenkomen partij heeft er reeds op gewezen dat de verzoekende partij ter zake geen rekening houdt met bepaalde realiteiten, die er nu eenmaal zijn. De gebouwen, die voornamelijk bestaan uit gewapend beton, zijn aangetast door betonrot. Dit gebrek is onherstelbaar voor dergelijke gebouwen. Ze zijn sowieso gedoemd om te verdwijnen. Bovendien is het ondoenbaar om te zorgen voor het behoud van de Oostendse visveiling zonder nieuwe gebouwen en een verschillend concept van infrastructuur. Ook dit is nu eenmaal een feit.

Verzoekende partij ziet haar eigen belang in het behoud van de oude gebouwen en niet het belang van de Oostendse visveiling en de visserijsector in het algemeen. En dit belang is het kader van de oude gebouwen voor culturele manifestaties. Anders dan verzoekende partij beweert, zal de site niet ten prooi vallen aan residentiële projecten, maar is ze, integendeel, bestemd — hetgeen contractueel is vastgelegd tussen het Vlaamse Gewest en tussenkomen partij — om behouden te worden voor visserij- en havenactiviteiten. Ook dit is een realiteit.

In het desbetreffende RUP zijn/werden geen residentiële ontwikkelingen opgenomen. De percelen zijn conform het Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan "Afbakening Zeehavengebied Oostende" (definitief vastgesteld door de Vlaamse Regering op 22.03.2013) gelegen binnen een gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven. Bovendien zijn conform het Gewestplan Oostende-Middenkust (vastgesteld op 26.01.1977) de percelen gelegen in een gebied voor milieubelastende industrieën alwaar uiteraard geen residentiële woningbouw mogelijk is.

De verzoekende partij toont derhalve allerm minst enig moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan.

...

4.

De tweede tussenkomen partij voegt hieraan nog het volgende toe:

"...

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit leidt niet tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij.

*Het is hierbij vaste rechtspraak dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer **concrete gegevens** moet overleggen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad voor Vergunningsbetwistingen met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een dergelijk nadeel voorhanden is en*

het voor de tegenpartij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. Dit houdt in dat de verzoekende partij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen omtrent de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing veroorzaakt.

De uiteenzetting van het MTHEN door de verzoekende partij is zeer beperkt. De verzoekende partij zegt letterlijk dat zij voor het MTHEN verwijst naar de argumenten uit haar eerste en enig middel. De tussenkomenende partij stelt vast dat deze argumenten enkel wettigheidskritiek betreffen op de bestreden beslissing. Bovendien kan worden verwezen naar de rechtspraak van uw Raad waarin wordt gesteld dat bij de uiteenzetting van het MTHEN niet kan worden volstaan met te verwijzen naar de rest van het verzoekschrift: (...)

In de uiteenzetting van het eerste middel wordt overigens nergens meegegeven wat de impact van de bestreden beslissing op de situatie van de verzoekende partij concreet zou kunnen zijn.

De gegevens die het moeilijk te herstellen nadeel inhouden moeten door de verzoekende partij aan de hand van concrete en precieze feiten en gegevens (geen vaagheden en algemeenheden) opgenomen worden in het inleidend verzoekschrift en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken. Met later bijgebrachte feiten en/of verklaringen ter zitting kan géén rekening gehouden worden (RvVb 29 maart 2011, 5/2011/0022, p.8; RvVb 30 maart 2011, 5/2011/0023, p.12). De verzoekende partij zou dus bezwaarlijk op de zitting bijkomende stukken kunnen voorleggen waaruit het (vermeende) MTHEN zou kunnen blijken.

De verzoekende partij is een vereniging die streeft voor het behoud van roerend en onroerend erfgoed in het algemeen (zie hoger — exceptie van onontvankelijkheid). **Het werkingsgebied van de eerste verzoekende partij strekt zich uit over gans Vlaanderen.** Het is **absoluut niet aannemelijk dat de eerste verzoekende partij haar bestaansreden zal verliezen** en haar statutaire doelstellingen niet verder zal kunnen uitoefenen door de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten, minstens laat zij na dit concreet aan te tonen.

De eerste verzoekende partij blijkt dan ook niet in staat aan te tonen dat zij een persoonlijk nadeel zal lijden door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen.

Hieruit blijkt dat niet is voldaan aan opgelegde voorwaarde in artikel 4.8.18 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van het bestreden besluit te kunnen bevelen. Deze vaststelling op zich volstaat om de vordering af te wijzen.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Hoewel ermee verbonden kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 4° VCRO bedoelde “collectieve belangen” van de groep namens wie de verzoekende partij optreedt en waarvan de bedreiging of de schending door de bestreden beslissing de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de verzoekende partij met de voorliggende vordering tot schorsing wenst te voorkomen, gaat uit van de premisse dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, dit wil zeggen de sloop van het vismijncomplex met uitzondering van het zogenaamde ‘*Sprotkot*’, tot gevolg zal hebben dat alle visserijactiviteiten, met inbegrip van alle direct en indirect ermee verbonden bedrijvigheid, definitief uit Oostende zal verdwijnen en naar Zeebrugge zal verhuizen.

Met de verwerende en de tussenkomende partijen is de Raad van oordeel dat het uitgangspunt van de verzoekende partij, en bijgevolg de stellingen en nadelen die zij hieruit meent te kunnen afleiden, evenzeer het niveau van de loutere hypothese nauwelijks overstijgen en in die zin de gebeurlijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geenszins kunnen verantwoorden. Uit niets blijkt immers, minstens dient vastgesteld te worden dat de verzoekende partij zulks niet op een voor de schorsing voldoende wijze aantoont, dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing daadwerkelijk het einde zal betekenen van ‘*de visserij*’ in Oostende.

Eén en ander klemmt in het bijzonder in zoverre de verzoekende partij zonder meer abstractie maakt van de erfpachtovereenkomst die werd gesloten tussen het Vlaamse Gewest, de nv EUROPEAN FISH CENTRE en de eerste tussenkomende partij waarbij in artikel 5 van vermelde overeenkomst het volgende wordt gestipuleerd:

“ ...

De goederen moeten voor de uitvoering van zowel havenactiviteiten als vismijnactiviteiten worden bestemd. Op alle goederen moeten met visserij gerelateerde activiteiten worden ontwikkeld.

(...)

Deze voorwaarde maakt in hoofde van de Eigenaar [i.e. het Vlaams Gewest] een essentiële voorwaarde voor contractsluiting uit, zodat niet-naleving ervan een grond tot ontbinding van onderhavig recht van erfpacht en schadeloosstelling uitmaakt voor de Eigenaar.

...”

3.

Met de verzoekende partij is de Raad van oordeel dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, dit wil zeggen de sloop van de gebouwen van de Oostendse vismijn, met uitzondering van het zogenaamde ‘Sprotkot’, de betrokken site een desolate aanblik zal bieden en dat in die zin de aangehaalde visuele hinder inderdaad waarschijnlijk kan genoemd worden. Anderzijds, in het licht van de hoger reeds aangehaalde plannen en engagementen van de eerste tussenkomende partij, is de Raad van oordeel dat deze visuele hinder eerder tijdelijk dient genoemd te worden en daarom onvoldoende ernstig is.

In zoverre de verzoekende partij de betrokken gebouwen aanduidt als ‘beeldbepalend, historisch, architecturaal kwaliteitsvol en met een hoge locuswaarde’ en zij voor de sloop zouden moeten behoed worden, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij niet enkel nalaat de uitzonderlijke erfgoedwaarde van de betrokken gebouwen ook daadwerkelijk aan te tonen. De verzoekende partij maakt bovendien abstractie van de omstandigheid dat de actuele staat van de bestaande gebouwen, zoals de verwerende en de tussenkomende partijen opmerken, zowel bouwtechnisch als conceptueel, niet langer is aangepast aan de noodwendigheden van een moderne visveiling.

De verzoekende partij lijkt bij de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden dan ook op twee intern tegenstrijdige, minstens onverzoenbare, gedachten te hinken, meer specifiek het ijveren voor het bestendigen van de visserijactiviteiten in de Oostendse haven in gebouwen die hiertoe niet langer geschikt lijken maar die de verzoekende partij niettemin wenst te behouden zonder concreet aan te tonen welke (erfgoed)waarde vermelde gebouwen daadwerkelijk hebben.

4.

Onverminderd voorgaande overwegingen wenst de Raad nog op te merken dat de verzoekende partij weinig geloofwaardig overkomt wanneer zij stelt dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar statutaire doelstellingen op een ernstige wijze zal schaden. Het statutaire doel van de verzoekende partij wordt als volgt omschreven:

“Art. 3. De pluralistische vereniging heeft tot doel zich in de meest ruime betekenis in te spannen voor de versterking van het waterbewustzijn van de Vlaming en voor de nationale en internationale uitstraling van onze havens als baken van visserij-scheepvaart- en havencultuur, voor de identificatie, sensibilisering, studie, beveiliging, bescherming, de opwaardering, de beleidsmakers aan te sporen tot erfgoedzorg, onderhoud, conservatie, de instandhouding en restauratie, de valorisatie en adequate ontsluiting, alsmede de integratie in het kader van de hedendaagse maatschappij, economie (...) van het culturele en geschiedkundig roerend erfgoed, het roerend erfgoed onroerend door bestemming, het onroerend erfgoed (materieel en immaterieel, droog en nat, al dan niet varend, maritiem erfgoed) erfgoed, uitingen, alsmede de landschappen, en dit ook in de breedste betekenis van de termen geschiedkundig en cultureel. De organisatie komt ook op voor de belangen van onze nautische en maritieme schatten, waardevolle oude schepen, navigatie-instrumenten, ambachts- en kunstwerken maar ook zeemansverhalen en het exemplarisch dokken- en havenmateriaal en sites. Dit in en voor

de kust van West-Vlaanderen, in het bijzonder in en rond het grondgebied Oostende met inbegrip van het volledige havengebied, de dokken en waterwegen.

De vereniging zet zich in voor de natuur op en rond het vermelde grondgebied; de identificatie, sensibilisering, studie, beveiliging, bescherming, de opwaardering, onderhoud, conservatie, de instandhouding van alle natuurlijke elementen, zowel op aarde, water, in lucht, licht, en dit in de ruimste zin. De vereniging kan eveneens de beleidsmakers in de ruimste zin aansporen tot natuurzorg.

De vereniging heeft eveneens tot doel een kritische denktank te zijn over, en zich in te spannen voor het behoud van het maritieme karakter van de Oostendse haven en omliggende site, het behoud van het maritieme karakter van de Oostendse haven en omliggende site, het behoud van de typische haven-, water- en visserij gebonden activiteiten, en dit in de ruimste zin. De vereniging kan zich kritisch opstellen voor tweedeverblijvers en/of andere doelgroepen, en dit in de ruimste zin. Eveneens kan de vereniging zich kritisch opstellen en handelen tegenover lokale en/of bovenlokale plannen, beslissingen en/of beslissingenuitvoeringen die haar doelstellingen bedreigt, beschadigt en/of onmogelijk maakt, en dit in de ruimste zin.

De vereniging zal animatie- en sensibiliseringsactiviteiten, acties, manifestaties, evenementen organiseren om het belang en de waarde van de natuur, de economie, het maritieme karakter, materiële en immateriële maritieme karakteristieken, van het roerende en onroerende erfgoed bekend te maken. De vereniging kan alle daden stellen die nodig zijn om haar doelstellingen te bereiken. Ze kan daardoor eveneens commerciële activiteiten uitoefenen, zoals (niet limitatieve opsomming) uitgave en verkoop van publicaties, video's, cd-roms, de organisatie van reizen, rondleidingen, tentoonstelling, congressen, de verhuur, aan- en verkoop van roerende en onroerende goederen, bouwhistorisch onderzoek, archiefonderzoek, historisch onderzoek, monumentenzorg, etc. en dit in de ruimste zin.

De vereniging kan alle elementen van dit erfgoed, deze natuurlijke elementen, die zij voor het verwezenlijken van haar doel nodig heeft, bezitten of verkrijgen en er alle eigendomsrechten en zakelijk rechten op uitoefenen, en dit in de ruimste zin.

De vereniging is gemachtigd samenwerkingsakkoorden af te sluiten met de Europese instellingen, de Federale Overheid, de Vlaamse Gemeenschap, de provincies, de gemeenten, andere openbare besturen, instellingen, verenigingen, bedrijven en alle andere private of publieke instellingen.

De vereniging is ten allen tijde gemachtigd om in rechte op te treden om haar doelstellingen te bereiken."

Uit de bepalingen van de statuten van de verzoekende partij blijkt dat de verzoekende partij een collectief belang nastreeft en zich hierbij voornamelijk richt op de kust van West-Vlaanderen, in het bijzonder op het grondgebied van Oostende. De doelstellingen van de verzoekende partij zijn evenwel dermate ruim opgesteld dat de verzoekende partij zich niet alleen richt op het "culturele en geschiedkundig roerend erfgoed, het roerend erfgoed onroerend door bestemming, het onroerend erfgoed (materieel en immaterieel, droog en nat, al dan niet varend, maritiem erfgoed) erfgoed", maar evenzeer op de natuur, en stelt zij zich op als "kritische denktank over, en zich in te spannen voor het behoud van het maritieme karakter van de Oostendse haven en omliggende site, het behoud van het maritieme karakter van de Oostendse haven en omliggende site, het behoud van de typische haven-, water- en visserij gebonden activiteiten," zodat moeilijk kan

ingezien worden hoe de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het statutaire doel van de verzoekende partij ernstig zal schaden, laat staan dat haar voortbestaan in het gedrang zal worden gebracht.

In zoverre de verzoekende partij verwijst naar het feit dat de sloop van de betrokken gebouwen er toe zal leiden dat *“de leden van de verzoekende partij die in de visserijsector (...) actief zijn, zullen hetzij een aanzienlijke omzetsdaling kennen, hetzij aanzienlijke meerinspanningen moeten leveren om de bedrijvigheid die zich naar Zeebrugge zal verplaatsen, te volgen”* dient dit beschouwd te worden als een som van de individuele belangen van de leden en kan dit niet beschouwd worden als een collectief belang dat nagestreefd wordt door de verzoekende partij.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1314/0510/SA/2/0473.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 4 november 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,	voorzitter van de derde kamer,
	met bijstand van
Eddie CLYBOUW,	griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER